

TRADING CONCEPT ตอน การหาขนาดการลงทุน

กลับมาพบกันเช่นเคยครับ ในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนที่ ทำให้นักลงทุนหลายๆ ท่านไม่ค่อยสบายอารมณ์สักเท่าไร ส่วนใครที่เป็นฝั่งขาสั้น (Short Position) หรือใครทำ SAP (Short Again Port) ก็คงจะพอยิ้มออกนะครับ เพราะคงดึงกระแสเงินสดออกมาได้ไม่น้อยหรือบางท่านก็มีหุ้นในพอร์ตเพิ่มขึ้นมา เหมือนได้หุ้นปันผลทีเดียว เอาไว้โอกาสต่อไปจะมาเล่าแนวคิดและวิธีการของ SAP กันครับ

กลับมาเรื่องของเราอีกก่อนครับ ท้าความจากฉบับที่แล้ว เมื่อเรากำหนดจุดคัทลอส หรือวางแผนขาดทุนเรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อมาคือ การกำหนดขนาดการลงทุนครับ หากทำทั้งสองข้อนี้ครบถ้วน ไม่ว่าจะท่านจะเจอภาวะตลาดที่ผันผวน หรือวันที่เลวร้ายสักแค่ไหน รับรองได้ว่าจะมีกระแสเงินสดพอทำกำไรในวันที่ท้องฟ้ากลับมาสดใสแน่นอนครับ

ลองมาดูแต่ละวิธีกันครับ

วิธีที่ 1 : กำหนดจำนวนเงินลงทุนให้คงที่

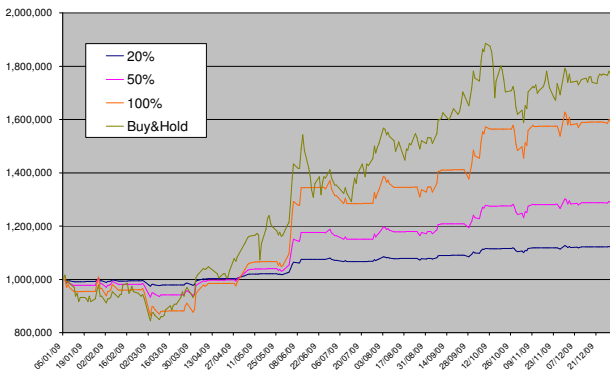
วิธีแรกนี้ ให้ความสำคัญกับขนาดของพอร์ตการลงทุน เช่น นักลงทุนมีพอร์ตขนาด 1 ล้านบาท เมื่อเห็นจังหวะเข้าซื้อหุ้นตัวใด ก็จะใช้เป็นสัดส่วนกับขนาดของพอร์ต เช่น ลงทุนในขนาด 20% ของพอร์ต ก็แสดงว่าจะซื้อจำนวน 2 แสนบาท นั่นเองครับ และพอพอร์ตโตขึ้นเป็น 1.2 ล้านบาท ก็จะมีลงทุนครั้งละ 2.4 แสนบาท เป็นต้น

ก่อนจะพูดถึงข้อดีข้อเสีย ลองมาดูผลกันครับ

ยกตัวอย่างหุ้น KBANK ปี 2009 โดยเปรียบเทียบ 4 กรณีคือ

กรณีที่ 1. ซื้อแล้วถือ

กรณีที่ 2-4. ซื้อขายโดยไม่สนใจราคา สมมติให้ซื้อวันที่ 25 และขายวันที่ 10 ด้วยจำนวนเงิน 20% 50% และ 100% ของยอดพอร์ตคงเหลือ ส่วนเงินที่ไม่ได้ซื้อถือว่าได้ดอกเบี้ย 3% ต่อปี

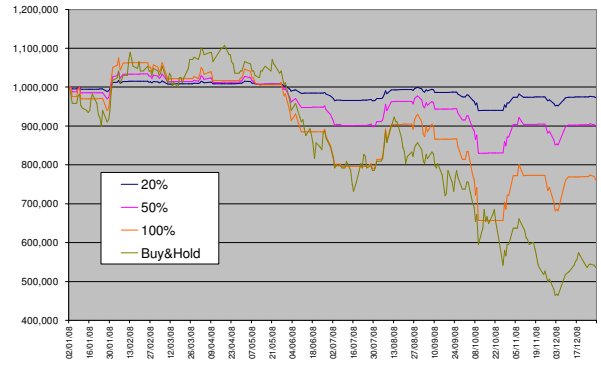

จุดสังเกตจากกราฟ ก็คือพอร์ตโตไปในทิศทางเดียวกันกับราคาหุ้น แต่ไม่หรือหว่าเท่า (บางช่วงเวลาถือเงินสด) แต่ที่สำคัญคือ มูลค่าพอร์ตของกรณีที่ 2-4. มีลักษณะคล้ายกันหมดคือ

ต่างตรงความยืดหยุ่นในแนวตั้ง พุดง่าย ๆ คือยอดกำไรขาดทุน ขยายไม่เท่ากันตามสัดส่วนของเงินลงทุน (ใครเคยเล่นพวกโปรแกรมที่ปรับขนาดรูปภาพได้คงนึกออกนะครับ)

เห็นกราฟแล้ว บางท่านอาจแย้งว่า แบบนี้ก็ควรซื้อแล้วถือน่าจะดีที่สุด หรือถ้าซื้อแล้วขายก็น่าจะซื้อด้วยสัดส่วนเยอะ ๆ จะไม่ดีกว่าหรือ เพราะจะได้กำไรเต็ม ๆ จึงมาลองดูปีก่อนหน้ากัน

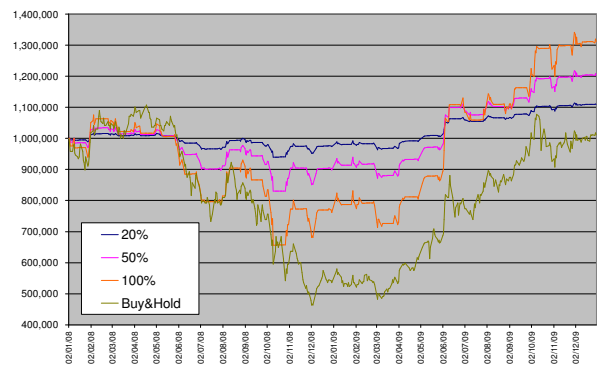
ตัวอย่างหุ้น KBANK ปี 2008

จะเห็นว่าตอนที่หุ้นลง ซื้อแล้วถือ หรือซื้อสัดส่วนมาก ๆ ก็ยิ่งขาดทุนเยอะเช่นกัน สรุปคือถ้าซื้อแล้วขึ้น ซื้อยิ่งเยอะยิ่งดี แต่ถ้าซื้อแล้วลง ซื้อยิ่งน้อยยิ่งดี แต่ถ้าดีที่สุดก็ไม่ซื้อเลยดีกว่า

ลองมาดูรวม 2 ปีกันครับ ตัวอย่างหุ้น KBANK ปี 2008-2009

รูปด้านล่างจะเห็นว่า การซื้อแล้วถือยังได้แค่คืนทุน เพราะปีแรกขาดทุนไปมาก แม้ปีที่ 2 มีกำไรเป็น % มาก แต่เงินทุนที่เหลือน้อยก็ทำให้มีกำไรเป็นตัวเงินจริง ๆ น้อยนั่นเอง และระหว่างทางพอร์ตหือหาวมากกว่า

ดังนั้น สรุปได้ว่าข้อดีของวิธีนี้ มีหลัก ๆ 2 ข้อ

1. ช่วยรักษาเงินทุน

วิธีนี้บังคับไม่ให้เราทุ่มลงทุนในหุ้นตัวใดตัวหนึ่งมากเกินไป ซึ่งผลที่ตามมาคือ แม้การลงทุนในครั้งนั้นจะผิดพลาดเกิดการขาดทุน (อนาคตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน อะไรย่อมเกิดขึ้นได้) ขนาดของความเสียหายที่จะเกิดกับพอร์ต ก็จะไม่มากเกินไป (เหลือเงินทุนไว้สู้ต่อ)

2. ช่วยกระจายความเสี่ยง ลดความผันผวนของพอร์ต

การที่เราแบ่งเงินออกเป็นหลายก้อน ทำให้สามารถ

ลงทุนหุ้นได้หลายตัวพร้อมๆ กัน เช่น กรณีที่เราใช้สัดส่วน 20% ของพอร์ต เราก็จะสามารถกระจายความเสี่ยงลงทุนได้ 5 ตัวพร้อมๆ กัน มีตัวไหนที่ผิดคาดเกิดการขาดทุนเพราะราคาตก ก็ยังมีกำไรจากตัวอื่นๆ ที่ราคาขึ้นมาชดเชยนั่นเองครับ

วิธีที่ 2 : กำหนดความเสี่ยงให้คงที่

วิธีนี้ แก้ปัญหาของแบบแรก ในเรื่องการกระจายความเสี่ยงตรงที่ว่า สมมติว่า นักลงทุนใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิคมา กำหนดจุดคัทลอส และราคาเป้าหมายตามแนวรับแนวต้าน เช่น นักลงทุนมีพอร์ต 1 ล้านบาท ใช้สัดส่วน 50% จึงลงทุนในหุ้น 2 ตัวๆละ 500,000 บาทเท่ากัน
หุ้น A มีทุนที่ 2 บาท มีจุดคัทลอสที่ 1.80 และราคาเป้าหมายที่ 2.30 บาท
หุ้น B มีทุนที่ 120 บาท มีจุดคัทลอสที่ 115 และราคาเป้าหมายที่ 130 บาท

โอกาสกำไร/ขาดทุน ที่เกิดได้จะเป็นดังนี้

	กำไร	ขาดทุน
A	75,000	- 50,000
B	41,667	- 20,833

จะเห็นได้ชัดเจนนว่า กำไร/ขาดทุน จากหุ้นทั้ง 2 ตัว ช่วยชดเชยกันแบบไม่สมดุล พอร์ตจะโตได้ขึ้นกับกำไรของหุ้น A เท่านั้น เหมือนการให้น้ำหนักกับหุ้น A มากเกินไป แม้เราจะแบ่งเงินลงทุนเท่ากันก็ตาม

ที่เป็นแบบนี้เพราะ หุ้น A มีระยะถึงจุดคัทลอส 10% ส่วนหุ้น B มีระยะถึงจุดคัทลอสเพียง 4%

ดังนั้นวิธีที่ 2 จึงใช้วิธี ตั้งหลักที่ขนาดของการขาดทุนที่รับได้ก่อน เช่นจะขาดทุนครั้งละไม่เกิน 2% ของพอร์ต ดังนั้นจาก

ตัวอย่างพอร์ต 1 ล้าน ก็คือขาดทุนไม่เกิน 20,000 บาท ต่อการลงทุน 1 ตัว **วิธีคำนวณหาขนาดการลงทุนก็คือ**

$$\text{จำนวนหุ้น} = \text{ขนาดการขาดทุนที่รับได้} / \text{ระยะคัทลอส}$$

ดังนั้น

หุ้น A จำนวนหุ้น = $20,000 / 0.20 = 100,000$ หุ้น
คิดเป็นเงินก็คือ 100,000 หุ้น X 2 บาท

หุ้น B จำนวนหุ้น = $20,000 / 5 = 4,000$ หุ้น
คิดเป็นเงินก็คือ 4,000 หุ้น X 120 บาท

โอกาสกำไร/ขาดทุนใหม่ จะเป็นดังนี้

	กำไร	ขาดทุน
A	30,000	- 20,000
B	40,000	- 20,000

เห็นไหมครับ เมื่อปรับขนาดให้ดีแล้ว พอร์ตของเราก็ไม่ขึ้นกับหุ้นตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียวอีกต่อไป กำไร/ขาดทุนจากแต่ละตัวมีความสมดุลกันมากขึ้นครับ คราวหน้าก่อนจะซื้อหุ้นตัวไหน ลองนำวิธีการนี้ไปใช้กันดูครับ •

ปล. ระยะเวลาการวิ่งของราคาของหุ้นแต่ละตัว เร็วช้าต่างกัน ทำให้ไปถึงตอนจบไม่พร้อมกัน ดังนั้นในระหว่างทาง พอร์ตจึงอาจเสียสมดุลได้ นักวิเคราะห์เทคนิคจึงคิดค้นเครื่องมือมาช่วย ตามอ่านได้ที่ **Technical Magic ฉบับวันอังคารหน้า**ครับ

คำคมเขียนหุ้น

เล่าจื้อ (Lao Tzu)

“ให้ความจริงเป็นความจริง ฝ้าดูสิ่งต่าง ๆ ดำเนินไปตามวิถีของธรรมชาติ ไม่ว่าจะชอบหรือไม่ก็ตาม”

“Let reality be reality. Let things flow naturally forward in whatever way they like.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าเป็นที่น่าเชื่อถือได้แต่ไม่เป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลใดๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูเอสบี เคย์ เฮียน (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), ผู้จัดทำของสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้นำชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน